

kadınların sesi

ilerici kadınlar derneği yayın organıdır

NİSAN 1976
YIL : 1 SAYI : 9

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ COŞKUYLA KUTLANDI.

1910 yılından bu yana bütün dünyada emekçi kadınların birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak benimsenen «8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü» ilk kez Türkiyede de. Derneğimizin düzenlediği bir kapalı salon toplantısı ile kutlandı. Salonu tıklım tıklım dolduran dinleyiciler arasında özellikle emekçi kadınların fazlalığı dikkati çekiyordu.

Toplantının ilk konuşmasını yapan Genel Sekreterimiz, kadının ezilmişliğini ve kurtuluş mücadelesinin gelişimini kısaca anlattıktan sonra, «Faşizan baskıların günden güne arttığı, gün aşırı gencecik çocukların sokak ortasında kurşunlandığı bir ülkenin kadınları olarak ,halen faşizmin zindanlarında işkence gören Şili kadınlarıyla, yiğit İspan yol emekçi eşleriyle, bağımsızlık ve demokrasi için savaşan Angola kadınlarıyla ve emperyalizmin her türlü saldırılarını yiğitçe göğüsleyen Filistinli kadınlarla dayanışma içinde olduğumuzu belirtir, tüm ülkelerin emekçi kadınlarının eşitlik, toplumsal ilerleme ve barış için verdikleri mücadeleyi içtenlikte selamlarız!» diyerek konuşmasına son verdi:

Toplantı boyunca slaytlar marşlar, folklor gösterileri ve ünlü sanatçılar tarafından okunan şiir, türkü ve şarkılarla zenginleştirilerek «BARIŞ» konusu işlendi.

Daha sonra Dünya Barış Konseyinin «1976 yılının özellikle Barış temasının işlendiği bir yıl olması» kararı doğrultusundaki adımlardan biri «Stockholm Çağrısı» imzaya açıldı. «Silâhsızlanma ve Kalıcı bir barışın kurulması» amacını taşıyan bu imza kampanyasına aynı gün 600 den fazla imza toplanırken, dinleyiciler daha bilinçli ve kararlı bir mücadele ruhuyla salondan ayrıldılar.

ilaç kampanyamız sona erdi

Derneğimiz, Dünya Demokratik Federasyonu'nun çağrısı üzerine, Lübnan'da emperyalistlerce kışkırtılan iç savaştan zarar gören kadın, çocuk ve erkeklere «karınca kararınca» da olsa bir yardım sağlayabilmek amacıyla bir ilaç kampanyası başlatmıştı. Emperyalist saldırıların «bugün onlara, yarın bize» yönelebileceğini çok iyi anlayan ve yeryüzünde sürekli ve kalıcı bir barış için mücadele eden emekçi kadınlarımız ve bütün ilericiler bu kampanyada uluslararası dayanışmanın en güzel bir örneğini verdiler. Yurdun her yöresinden Derneğimiz Genel Merkezine ilaç yağdı. Fabrikalarda işçiler aralarında para toplayarak bize gönderdiler. Hatta ortaokul öğrencileri bile harçlıklarından biriktirdikleri paralarla katkıda bulundular kampanyaya.

BAŞYAZI

330 Emekçi Evi Nereye Gitti ?

«Hayali mobilya ihraç eden Yahya Demirel 20 Milyon lira vergi iadesini aldı» haberi, bizim devlete ödediğimiz vergilerin bir kişinin cebine girdiği haberidir.

Oysa bu para konut yapımına harcansaydı en az 200 emekçi ailesi oturulabilir, yani elektiriği, suyu, yolu olan evlere kavuşacaktı.

Yine bir Amerikan uçak şirketinin verdiği 13 milyonluk rüşveti de biz emekçiler ödedik. Zira rüşvet karşılığı satılan uçakların fiyatına rüşvet olarak verilen milyonlar da eklenmektedir. Vergi olarak ödediğimiz paralardan 13 milyon lira bir kişinin cebine girerken satın alınan uçağa ödenen para bizim cebimizden çıkmış oluyor.

O halde toplam 33 milyon lira ile yapılabilecek, beheri yüzbin liradan 330 işçi evi havaya gitti demektir; depremde yerle bir olan Lice'de sokakta kalanlar için yapılabilir ama yapılamayan konut demektir. 20 milyon ve 13 milyon gazetelere geçtiği için duyduğumuz yolsuzluklar. Bunlardan başka daha ne kadar yolsuz kazançlar var bilemediğimiz. Bildiğimiz, bilmediğimiz haksız kazançlar konut yapımına harcanmış olsaydı tüm emekçilerin konut sorunu çözümlenebilirdi. İnsanca yaşayabilmenin ilk koşullarından olan barınma sorununa çözüm bulabilmek amacıyla :

— Kişilerin keyfine göre arttırılan kiraların dondurulması ve devlet eliye denetlenmesi,

— Halkın büyük çoğunluğunun oturduğu, tüm sağlık koşullarından yoksun evlerin bir an önce su, elektrik, yol ve kanalizasyonlarının yapılması,

— Daha çok zenginlerin oturabilecekleri konutların yapımının sınırlandırılıp bu konutlar için fazla vergi alınması,

— Devletin özel sektöre kredi vermesi yerine ülke çapında ucuz, sağlam, depremlere dayanıklı ve sağlık koşullarına uygun konut yapımına harcanması,

— Konut yapımının ve arsa satışlarının devlet ve Sosyal Sigortalar Kurumunun üstlenip müteahhit-aracı vs.nin ortadan kaldırılması,

— Devlet tarafından yapılan konutların emekçilere aylık gelirlerinin beşte biri oranında kiraya verilmesi

İçin, çocuklarımızın ve bizlerin sağlıklı kalabilmesi ve yetişebilmesi için çalışmalıyız. Bu isteklerimizin gerçekleşmesi ancak bizlerin çabalarıyla mümkündür. Öyleyse bizler Örgüt içinde birleşmeli, hak ve taleplerimiz için yürüyüşler yapmalıyız. Yürüyüşlerle, mitinglerle sesimizi duyurmalıyız ki bu kötü konutlarda oturmaktan, dışarıdan su taşımaktan, elektriksiz evlerden kurtulabilelim. Kurtulamıyorsak kabahatin birazcığı da sesini duyurmayan, yürüyüşlere, mitinglere katılmaya çekinen bizlerde galiba.

rö por taj

ADAPAZARLI KADIN EMEKÇİLERİN MÜCADELESİ ÇETİN KOŞULLARDA YOL ALIYOR...

Adapazarındaki üyelerimizin kendi bölgelerinde çalışmaları sürüyor. Bize Statütaş iş yerinde yaptıkları bir röportajı gönderen arkadaşlarımızın bu iş yeri ile ilgili yazı ve röportajlarını yayınlıyoruz.

Statütaş, yeni yerleşen bir iş yeri PAT patates ve cips'lerini üretiyor. Deneme süresinde «Beğenmedik!» denerek sürekli olarak işçi atılıyor. Gündelik ücretler son derece düşük, hak hukuk aramaya değil, nefes aldırmaya imkan tanınmıyor. Önce Pat-Gıda Sendikası diye bir iş yeri Sendikası oluşturuyorlar. DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikası Şube Başkanı onlarla ilgileniyor yol gösterici ve yardımcı oluyor. Şimdi Gıda-İş Sendikası ile görüşmeleri sürüyor. Fakat en önemlisi, şimdiye kadar dağınık ve hesap soramaz hak arayamaz durumda iken, birlikte örgütlü olarak ne kadar çok şeyin değişebileceğini ve değiştiğini görmüş olmaları. Bir günlük bir direniş işvereni dize getirmeye yetiyor da artıyor bile. Bundan sonra öyle kolayca «beğenmedim, işten atıldın» denen yok.

— Adınız?

— AYŞE TIKIZ

— Günlük ücretiniz ne kadar?

— 53 lira

— Greve çıktığınıza dair bazı şeyler duyduk

— Hayır böyle bir şey yok. Yalnız bazı arkadaşları işten çıkardılar, onları çıkarıyorlar diye birleşelim bu çıkarılma davasına son verelim dedik. Bu yüzden bir gün işe girmedik, fabrikada oturduk. Ona grev diyorlar işte.

— Arkadaşlarınızı neden işten atıyorlardı?

— İşler durgun olduğu için. Paketleme bölümü çalışmıyor. Şu anda Pat püre ve cips bölümü de durdu. İş durdumu bizimkileri işten atıveriyorlar. Depolarda iki aydır patates ayırıyoruz.

— Sendikanız var mı?

— Evet Pat-Gıda Sendikası DİSK'e bağlı.

— Sendikada kadınlar aktif mi? Yani çalışıyorlar mı? En azından Sendika toplantılarına katılıyor musunuz?

— Pek katılmıyoruz. Daha çok erkek arkadaşlar katılıyor. Onlara halimizi anlatıyoruz

— Fakat sizin gidip, sendikada kendi sorunlarınızı kendinizin anlatması daha yararlı olmaz mı?

— Bizden derdi olan, yine gidip sendika başkanına anlatabiliyor Ama biz çalışmaya katılsak daha iyi tabii.

— Referandum hakkında bilginiz var mı?

— Ne gibi?

— Yani işçinin istediği sendikayı seçme özgürlüğü hakkında bilginiz var mı?

— Yok.

— Sendikanızı seçerken özgür müsünüz?

— Tabii. DİSK'e bağlı olmasından belli.

— Şimdi bağlı olduğunuz Sendika haklarınızı alabiliyor mu, size yardımcı oluyor mu?

— Evet şimdiye kadar hiç bir hakkımız yoktu. Direnişten sonra en azından iş garantimiz oldu.

— Demek ki direniş yararlı oldu.

— Evet

— Çoğunuz herhalde evlisiniz. Çocuklarınız vardır. Onları kime bırakıyorsunuz çalışırken:

— Annem var. Beyim öldü. Mecbur kaldım çalışmaya. Çocuğa da annam bakıyor.

— Anneniz olmasaydı ne yapacaktınız?

— Başka kimsem olmadığı için mecburen çocuk yuvasına yatıracaktım.

— Fabrikada çocuklarınızı bırakabileceğiniz bir kreş olsun istemez miydiniz?

— Çok iyi olurdu.

ÇİÇEK KULAÇ

— İş yerinden aldığınız para geçiminizi sağlamaya yetiyor mu?

— Nerede yetecek. 250 lira kiraya verdikten sonra diğer ihtiyaçlarımıza yetişecek para mı kalıyor ki?

— Çocuklarınız var mı?

— İki çocuğum var. Maddi olanaksızlık yüzünden birini çalıştırıp, ancak birini okutabiliyorum.

— Beyiniz de çalışıyor değil mi?

— Beyim öldüğünden tüm geçimimizi ben sağlıyorum.

— ADININ ACIKLANMASINDAN ÇEKİNEN BİR KADIN İŞÇİ

Buraya yazın girdim. İki çocuğum var. Biri ameliyat oldu. Onun ameliyatından sonra benim çıkış kağıdımı verdiler. Öbür çocukta felçli zaten. İki çocukta sakat, ikisinin de tedavi olmaları gerekiyor ama işten çıkınca nasıl bakarım diyerek tedaviye de başlatamıyorum.

— Neden işten atıldınız?

— İşçi fazla olduğu için herhalde.

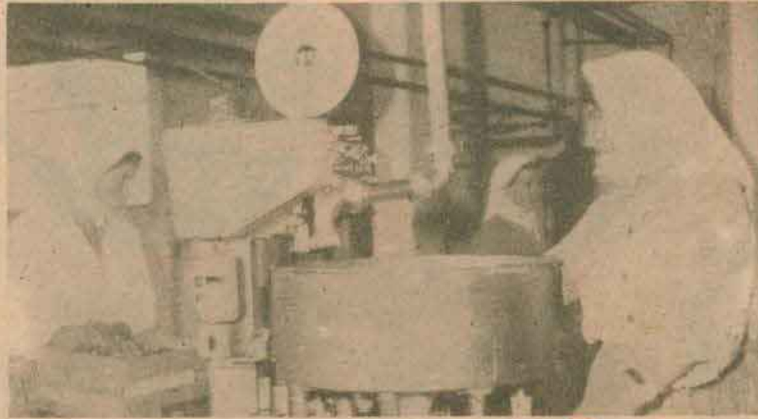
— Sendikaya bağlı mısınız?

— Bağlıyım ama sendika ne yapsın? Onlarında elinden birşey gelmiyor. 550 lira ev kirası veriyorum, şimdi çok madur durumdayız.

— Sizi baştan kadroyla almadılar mı?

— Hayır, sonra geçireceğiz kadroya dediler. Bizde girdik. 3 ay deneme yapacağız, sonra kadrolu olacaksınız dediler. 3 ay dolduğunda 4 ay geçsin dediler, sonrada bir karışıklık oldu, bizim kadromuz geldi geri gitti dediler Ondan sonrada depolara sürdüler bizi. Sonra çıkış kağıdımızı verdiler, halen çalışıyoruz, çıkarken tazminat verilecek diyorlar ama onada inanamıyorum. Çok müşkül durumdayız çok çok.

— Benim hayatım zaten meşakkatle geçti. Bilmeden 16 yaşımda evlendirdiler. Evlilik hayatımızda kocamız ezdi, çalışma hayatımızda da işverenlerden çekiyoruz. Bunun sonu ne olacak bilemiyorum, sebebini biliyorum ama düzeltmeyede benim bizim gücümüz yetecek mi onu da bilmiyorum.

ZORA BAŞ EĞMEYEN KÖYLÜ KADINLAR

Diyarbakır'ın Bismil ilçesinin Harmanlı köyünde, köylülerin yıllardan beri sürüp - ektiği araziye ağa sahip çıkmak istemiştir Yetkili mercilerce haklı görülen ağa, jandarma ile birlikte köylülerin üzerine saldırmıştır. Fakat yiğit köy kadınları ve çocuklar, «Bin kişinin yediğini bir kişiye yedirmeyeceğiz», «Ağalığa Son» yazılı pankartlarla jandarma ve ağayı köye sokmamışlardır.

MC İktidarının şehirlerde, köylerde ülkenin her yanında tüm çalışanlar üzerindeki baskısı ve zulmü gün geçtikçe artıyor. Emekçi kitlelerin ekonomik ve demokratik istekleri anti-demokratik yollarla bastırılmak isteniyor. Varolan gerici yasalara yenilerini eklemek amacıyla tasarılar hazırlanıyor. Bu yolla halkın iş, ekmek, özgürlük mücadelesi sindirilmeye çalışılıyor. Ama her geçen gün daha fazla sayıda kadın - erkek ve çocuğu hakları ve istekleri için mücadeleden alakoymadıklarını görüyorlar. İşte Harmanlı köylüleri, şehirlerdeki hemcinslerinden hiç de geri olmadıklarını gösteren köylü kadınlarımız, zora baş eğmeyeceklerini ispatlıyorlar. Görülüyor ki, bağımsızlık, demokrasi ve ilerleme mücadelesi bugünden yarına daha da yığınsallaşarak ve yüzyıllardır bir kenara itilen kadınları da içine çekerek gelişiyor, güçleniyor.

Köylü kadınlar ağa ile jandarmayı köye sokmadılar

Ayşe'nin çalıştığı HASTAŞ fabrikasında grev kararı alındı.

İşveren, işçilerin çoğunluğu kadın olduğundan, grevin başarıya ulaşacağını ummuyordu RAHATTI!

Ayşe, işten atılmak korkusuyla greve katılmaktan çekiniyordu.

Doğdu Bilinmedi

Doğdu...
Suskundu anası bakamıyordu yüzlere
babası çatık.
Nene kız oldu nidelim dedi yavaşça.
meme emdimi kundak oldumu emekledimi
kimse farkına varmadı.
Yürüdüğü zaman gördüler onu.
Tarlaya gitti
çapa yaptı
odun çekti.
burnundan ter damlıyordu
dili varmı kimse bilmedidi
Everdiler onu..
Başlık parası ile sarı öküz aldılar.
O zaman bildiler ki bir kızları var idi.
Kınada ağıt yaktılar
Dilin tatlı olsun
toprağın bereketli olsun...
Bir iki üç... on bebe doğurdu
beşi öldü beşi kaldı.
Doğurdumu nemi etti kimse bilmedi,
Üç çocuğum var derdi soranlara
çocuk sayısı erkek evlat sayısı demekti
öyle gördü öyle biliridi o
neden diye hiç düşünmemişti
düşünecek öyle çok şeyi vardıki
Bebeler küçük
aş isterler üst baş isterler
bakamazlar kendilerine üstelik elleri de iş tutmuyor.
Başlık borcu duruyor daha
aman kış bastırmasın
yem yok kuzular ölür
iyi ama ekin olmaz bu kez de.
adam diyor, borç bitmiyecek kız
sen çeksen çevirsende burayı
ben gurbetemi çıksam acep.
Çıkmak gurbete iyi mi?
iki dönüm kıraç, beş koyun
ikisi kız beş küçük bebe.
Ben nederim...?
Çıktı adam gurbete
birkaç yılda ölmez insan diye
veda etti karısına ve çocuklarına.
Ağlamadılar çocuklar babalarının arkasından
Unuttular onu bir saat sonra
Ama ana...
düşündü kocasını
düşündü borçlarını
düşündü hallarını
Geçti bir yıl.
Gerçekten ölmediler
Ama bıçak kemiğe dayandı
koca dönmedi
haber yok ...
Halbuki iş bulamamıştı
koca kentte küçücük pek küçücük kaldı.
Dolaştı kapı, kapı
iş yok dediler sana .
Köye dönemiyordu meteliksizdi
üstelik süzülmüş mum gibi olmuştu
Ne derdi karısına...
Çocuklarına götürmeyi düşündüğü
horoz şekeride alamıyacaktı
Dönecekti eli boş.
Buralarda köy gibi diye düşündü.
patronlar da ağalar gibi
çalıştırıyorlar vermiyorlar.
Sonra bir gün
karanlıkta vardı evlerine
suçlu suçlu baktı karısına
bereket çocuklar uyuyorlardı
kocamanda olmuşlar.
Karısı bir şey demedi
döndüğüne sevindi içten ama belli etmedi
Koca anladı
O da sevindi döndüğüne o zaman.
Sonra karısına
döktü içini aynı zamanda mazeretti kendi durumuna
ama gerçekti...
Büyük şehirlerde
işçiler çok
bizler köylüler gibi
işsizler de var bir onlar kadar
fukaralar...

Şerife Aydın

ÖRNEK ALACAĞIMIZ KADINLAR

77 Yaşında Ama Faşistlerin Yüreğine Hala Korku Salıyor

Julia Aravelo de ROCHE

1974 Temmuzundan beri Uruguay'da demokrat, yurtsever ve sosyalistler üzerinde faşist baskılar giderek yoğunlaşmaktadır. Başını Cumhurbaşkanı Jose Bordabery'nin çektiği bu diktatörlük zincirleme tutuklamalar, adam kaçırmalar, vahşi işkence uygulamaları ve ölümlerle halkın gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini önlemeye çalışmaktadır. Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu Başkan Yardımcısı 77 yaşındaki Uruguaylı Julia Aravelo de Roche da böyle faşistçe davranışlardan birinin kurbanı olmuştur. Sabahın üçünde silâhlı bir gurup tarafından evi basılarak tüm kişisel eşyaları alınmış, kitaplığı yağma edilmiş ve kendisi de tutuklanmıştır. Bir çok Uruguay'lı kadın da aynı operasyonlar sonucu kaçırılmış veya tutuklanmıştır. Özgürlükleri gaspedilen bu kadınlar arasında Julia Aravelo'nun kızı Selva da bulunmaktadır.

Aşağıda 77 yaşında bile emperyalizme ve yerli işbirlikçilerinin yüreğine korku salan bu militan kadının örnek hayat öyküsünü kısaca veriyoruz.

Kuruluşundan beri Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun üyesi ve Ekim 1975 deki 7 nci kongrede Şeref başkan yardımcısı seçilen ve şu anda hapiste olan 77 yaşındaki Julia Aravelo de Roche, 1899 yılının 1 Temmuzunda Uruguay'ın Valleya bölgesinde doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğu olduğu için ekonomik nedenlerle 10 yaşında okulu terkedip, bir kibrit fabrikasında işçi olarak çalışmaya başladı. Genç yaşlarda, sendikal çalışmalara ve politik mücadeleye katıldığı için patronları tarafından işten atıldı.

İşçi sınıfının saflarında verdiği zorlu mücadele yılları ona gerekli tecrübeyi kazandırdı. Halkı O'nu Belediyenin halkla ilişkiler servisinde ve parlamentoda kendini temsil etmesi için bir çok kez görevlendirdi. 50 yıldan fazla bir zamandır, kendini emekçi halkın mücadelesine, kadınların eşitliği, çocukların mutluluğu, toplumsal ilerleme, demokrasi ve barış için savaşmaya adamış olan Julia Aravelo de Roche, Uruguay'lı kadınlar hareketinin en saygı değer önderidir. Örnek bir ev kadını, işçi ve anne olan Julia Aravelo tüm yaşantısını ve bencil olmayan azmini sosyal eşitlik, barış ve kadınların ve çocukların hak ve taleplerini savunma mücadelesine adadığı için tüm dünya halklarının çocuklarının ve kadınlarının saygı, sevgi ve takdirini kazanmıştır.

Kübalı Kadınlar Federasyonu'nun 2. Kongresinde, onun değerini bilen ve örnek alan Kübalı kadınlar kendisini Ana Betancourt madalyası (En değerli madalyalardan biri) ile ödüllendirmişlerdir. Mücadelesini, belediyeden, parlamentodan, senatörlüklerden, hapisanelere kadar yılmadan sürdüren ve hem kendi ülkesi kadınlarının hem de tüm dünya kadınlarının eşitlik ilerleme barış mücadelesinin bayrağını yükseklerde taşıyan bu yiğit, saygı değer kadın önderin yaşamı ve kavgası hepimize örnek olacaktır.

Bu yavrucuklar ne ana şefkati, ne bakım, ne de iyi beslenme tanıyorlar. Tek bildikleri korku, azar, tehdit ve aldatmaca.

Arkadaşları Ayşe'ye dertlerinin, korkularının ve mücadelelerinin ortak olduğunu, birlikte başarıya ulaşabileceklerini anlattılar.

Ayşe ve onun gibileri, kısa bir süre içinde kadın-erkek omuz omuza mücadelede ön safta yerlerini aldılar.

VE... Sonunda, pek rahat ve huzur içinde olan işveren toplu-sözleşme masasında işçilerin tüm isteklerini kabullenmek zorunda kaldı.

grevler

Dernek üyelerimizin ziyaret ederek başarılar dilediği grevlerden, Şahsuvar, PDK, ve Yün-Teks'teki grevler hala sürüyor. Yün-Teks'li işçi arkadaşlara grev çadırlarında slayt'lı eğitim seminerlerimizden bazılarını vermeye çalıştık. Onların candan ilgi ve sevgileriyle karşılanan bu seminerlerin tamamını vermeye çalışacağız.

Dernek üyesi, Gripin, Yün-Teks ve Türk Telefon işçisi arkadaşlarımız grevdeki PDK işçilerini ziyarete birlikte gittiler. Ratel fabrikasından üye işçi arkadaşlarımız da orada idiler. Kadınlar biraraya gelerek grevleri konusunda ve diğer ortak sorunları etrafında sohbet ederek hatıra resmi de çektirdiler.

Şahsuvar, PDK, Türk-Telefon, Yün-Teks ve Ratel fabrikasından arkadaşlar birarada.

YENİ ŞUBELER

Ankara Şubemiz yürüyüşte.

ANKARA

Ankara'da İzmir Caddesi No. 38/11 Yenişehir adresinde şubemiz çalışmaya başladı. 13 Mart'ta tüm demokratik kuruluşların «Faşizmi Protesto» mitingine pankartlarıyla katıldı. 23 Mart'ta da Çağdaş Sahne'de Kadın Sorununu slayt, türkü ve şiirlerle işleyen bir toplantı düzenledi. Çok sayıda davetli ve katılanın izlediği program büyük ilgi gördü.

Dernek Merkezi'nin adresi değişti:

Aynı sokakta fakat daha geniş bir yere taşınan Dernek Merkezinde, yeni kurulacak olan Çeliktepe Şubesi de çalışmalarını sürdürecek. Yeni adres şöyle: Emniyet Mah./ Taşkent Sokak No. 12/2 Çeliktepe 4. Levent - İST.

Geçen sayımızda kurulacağını bildirdiğimiz yeni şubelerin adreslerini ve çalışmalarını bu köşeden aktarmaya çalışacağız.

İZMİR

İlerici Kadınlar Derneği İzmir Şubesi

Şehit Fethi Bey Caddesi, Eski Esat İş Hanı No. 13 Kat: 8 Gümrük/İzmir

— Yeni kurulan İzmir Şubemiz, İzmir'deki demokratik kuruluşların faşizme karşı düzenlediği mitinge hazırladıkları pankartlarla katıldı.

— İzmir Şubemiz «Dünya Kadınlar Günü»nü 7 Mart'ta Site Sinemasında düzenlenen bir toplantı ile kutladı. Toplantıda, 8 Martın anlamını anlatan konuşmalar yapıldı. Kadın sorunu slaytlar, türküler, şiirlerle anlatıldı ve bir tiyatro gösterisi sunuldu.

Fatih Şubesi

Horhor Caddesi Tayyareci Orhan Sokak, Başak Ap. No. 7/1 Aksaray-İST. adresinde, İstanbul'daki ilk şubemiz çalışmaya başladı. Şube lokalinde ve TÖB-DER salonunda, iki slaytlı eğitim semineri düzenleyerek çalışmalarını sürdüren şubemizin, gazetemizin de yazışma adresi olduğunu hatırlatırız.

İzmir Şubemiz yürüyüşte.

ANA-ÇOCUK VE KADIN SAĞLIĞI ÜZERİNE SOHBET

KISIRLIK

Bugünkü sohbetimizde pekçok ailede problem olan kısırlık üzerinde duracağız. Artan nüfusa, zorlaşan geçim şartlarına, işsizliğe ve sosyal güvensizliğe rağmen, her evlenen çiftin idealinde çocuk sahibi olmak vardır. Çocuk sahibi olamayan ailelerde bazen karşılıklı anlayış ve sevgi sürmekte ise de çoğunlukla aile düzeninin şu veya bu biçimde bozuluşuna rastlamaktayız. Bu yazımızda kısırlığın nedenleri ve tedavi yöntemleri üzerinde kısa bilgiler aktarmaya çalışacağız.

Kısırlık, gerek kadında gerekse erkekte veya ikisinde birden bulunabilir. Bedensel ve cinsel güçle hiçbir ilgisi yoktur.

Önce erkekte ki kısırlık üzerinde duralım :

Çoğunlukla, görünüşte sağlam bir bünyesi ve normal cinsel hayatı olan bir erkek, kadını suçlamakta ve muayene olmaktan kaçınmaktadır. Bu normal bünye ve cinsel olgunlukla, çocuk sahibi olabilme ayrı ayrı şeylerdir.

Kısaca erkekteki kısırlık sebepleri şunlardır: Erkek er bezleri aşılayıcı tohum yapamamaktadır, yahut erbezleri normal çalışmakta fakat tohum iletici yollarda bir tıkanıklık bulunmaktadır. İkinci bir neden de üretilen tohum hücrelerinin aşılayıcı güce sahip olmamasıdır. Yani ya güçleri azdır veya şekilleri bozuktur. Bütün bunlar doğuştan veya geçirilmiş bir hastalıktan sonra meydana gelebilir.

Kadında kısırlık sebepleri de çeşitlidir.

Tedavi edilebilen kısırlık nedenleri şunlardır:

— Cinsel organlar yetersizdir.

— Yumurtalıklar yumurta yapmamaktadır.

— Aşılanmış yumurtayı rahim içi tutamamaktadır.

Eğer rahmi yumurtalığa bağlayan yollarda tıkanma varsa, bunun ilâçla tedavisi olmadığı gibi çocuk olma şansı da yok denecek kadar azdır. Ancak, uygun vakalarda ameliyatla tüpler açılırsa da gebe kalma şansı pek yüksek değildir. (% 10-20)

Erkeklerde olduğu gibi kadınlarda da kısırlık doğuştan veya geçirilmiş bir hastalık sonrasında meydana gelebilir.

Anlaşılacağı gibi çocuğu olmayan bir ailede yapılacak ilk iş, önce erkeğin kendini muayene ettirmesi, eğer sağlıklı olduğu tesbit edilirse, eşinin muayene edilmesidir. Bir tarafın tedavi olma şansı olmayan bir kusuru dahi olsa, hergün ilerleyen tıp ilmi yeni bir olanak getirme şansı ile insanlığın hizmetinde olduğundan, umutsuzluğa kapılmamak gerekir. Sohbetimi bitirirken bütün ailelere sağlıklı yavrular ve mutluluklar dilerim.

Dr. Tuğrul Kolankaya
Kadın-Doğum Hastalıkları Müt.

duyuru

Gazeteye abone olmak veya bağış göndermek üzere yazışma adresimiz Zuhal Meriç Horhor Cad. Tayyareci Orhan Sok. 7/1 Aksaray - İST.

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ DOLAYISIYLA DERNEK ÜYELERİMİZİN BASTIRDIKLARI AFİŞİMİZ ŞUBELERİMİZDE DE SATILMAKTADIR.

GİDECEĞİ YER

Hür Yayınevi
P.K. 1222 İSTANBUL

İlerici Kadınlar Derneği adına sahibi : BERİA ONGER
Sorumlu Yazışleri Müdürü : ZUHAL MERİÇ

Yazışma adresi : Horhor cad. Tayyareci Orhan Sk. No : 7/1 Aksaray-İstanbul
Fiyatı : 150 kuruş

Yıllık abonesi : 18,— T.L.
Baskı : YENİ OFSET

İlân fiyatı : Tek sütun cm'i 5 T.L.
Son baskı tarihi : 31. 3. 1976

